

החטא של שטרן

הבחירות להסתדרות נסתיימו. הגיע הזמן לעשות את חשבון-הנפש, ולהסיק מסקנות. את ירידת מפלגת העבודה מתרצת ראש הממשלה גולדה מאיר ב... פצועים זה עשר שנים. הצלחנו להמאס את עצמנו בעיני הציבור. תקוותה: אני מקווה כי המצב הי אומלל במפלגה הגיע לסוף-פסוק, וכי המפלגה תצליח לצאת לחיים חדשים. ואילו מיכ"ל המפלגה, השר פינחס ספיר, מפרש את הכישלון בהימנעות הגולה של הבורחים, בה הוא רואה "מתחה קטנה מצד הבורחים". לשרגא נצר יש תירוץ מפורט יותר. הוא טוען כי הירידה נובעת מן הסיכסוכים בתוך מפלגת העבודה. התירוץ המקורי כי יותר שיך, ללא ספק, לדובר מפלגת-העבודה, יופי שריר. הוא תולה את הקולר בטבע. לדעתו, "אסור לקיים את הבחירות בחודשי הקיץ הלוהטים". מפלגה שסבלה מזיכרון לקוי היא גחיל. סירטון הטלחזייה העיקרי בתעמולת הבחירות שלה הראה את צרותיהם של הדוורים השובתים, והסיק מכך שעל הציבור לבחור בגחיל. עורכי הסירטון שכחו כנראה כי מפר השביתה המפורסם ביותר היה דווקא אחד מהם: ח"כ גחיל מרדכי חיים שטרן. אך שטרן פורסם כבר קודם לכן, כשהיה מנהל חברת רסקו. לכן, מהוציא בימים אלה ספר בשם תחת שלוש רגזה הארץ, החושף את מחדלי מדיניותו ה"כלכלית והחברתית, רגזה העיתונאית זורה יריב. בטורה הקבוע בידעות אחרונות, היא עושה השבוע חשבון עם הח"כ היקר: "הי ינסיון האישי של המחבר עלה למדינה בסך הכל 120 מיליון לירות. וגם את שאנו כי שובר-שביתה אינה שוכחת העיתונאית: "מו" בן שאם ח"כ שטרן היה מתחיל לחלק דואר כבר לפני שלושים שנה, היה הספר עולה היום יותר בזול. אחרים שרצו לחלק דואר, אך נסוגו ברגע האחרון, היו שר ה"דואר ישראלי ישעיהו וראש עיריית ירו" שלים טרדי קולק, היה זה עת שבתו דורתי ירושלים. בקול גדול הדיעו מעשרדיהם של שני האנשים המכובדים הם מתכוננים

הנסיכה פאולה (מרכז) וזיידתה ליד כנסיית סן-פיטר והמחצית? לא — השרולד!

להיילים. תוך שבועיים נאספו 40 אלף ספרים — כמות שהוועד חילק לחייל אוסף במשך שנה שלמה. אורח אחר, דובר הי משטרה ניצב-מישנה יעקב נש, זוכר ב-הפתעה פחות נעימה: הוא התנה את מכוניתו בכנייה ביקר ושובו — מצא שאיננה. אבל ה משטרה בסדר, אמר, "המכונית נמצאה ל מחרת — דווקא על-ידי שוטר".

מיבצע 190 לחייל: "יום אחד סיפר לי קצין החינוך הראשי של צה"ל שיש להם קושי עצום למצוא מספיק חומר קריאה לחיילים בחזית. ספרים נגמרים במהירות. למחרת כבר ידעתי מה צריך לעשות; פניתי לישעיהו פדרר (יו"ר מועצת המנהלים של בנק לאומי לישראל) והצעת לי לרתום את כל סניפי פי הבנק ברחבי הארץ למיבצע איסוף ספרים

המיקרה המוזר של האדם השלישי

מתברר שחותרם של איש ביטחון נשאר גם שנים אחרי שאותו איש חדל לעסוק במיק צוץ והפך לאדם מן הישוב. איך התברר? מהמיקרה שקרה לאדם השלישי, זה ש היה מעורב בפרשה ביטחונית מפורסמת ועד היום אסור להזכיר את שמו. לאדם השלישי שני יש חנות גדולה בתל-אביב. באחד מימי השבוע הוא עמד בפתח חנותו. לפתע נעצרה מכונית דודג' לידו, ומתוכה יצאה סווי אבן, אשתו של שרה-חן אבא אבן. אשת השר הסתכלה באדם השלישי ונכנסה לבניין משרדים סמוך. אחרי שעתים יצאה משם בחברת זוג אנשים וראתה שוב את האדם השלישי. היא ניגשה אליו ושאלה: "תגיד, אתה שומר פה?". "לא", השיב ה גבר הקשוח. "אתה בטוח?". "כן, אני בטוח!". "או מה מעשך פה במשך שעות?". "אני עומד בפתח החנות שלי", השיב האדם השלישי. "בחייד, אל תצחק... ענתה סווי בחיך סרקסטי ונסעה. הגן של בית סוקולוב היה השבוע מקום מיפגש לעיתים נאים, שופטים, דוברים ממשלתיים ואישירי-בור — כולם אורחיו של חיים בלצן, עורך סוכנות עיתונים, שערך שם את הגיגת הברמיצוזה של בנו אביקים. באותו מעמד סיפר הפירסומאי אליהו טל כיצד גולד

פסוקי השנה

- תגובותיהם של אישים שונים, לקוחות מתוך גליונות תשכ"ט:
ת ש ר י
העיתונאי שדום רוזנפלד: "איוה מצב, איוה מצב — אפילו הגשם שלנו — יורה".
הסופר עמוס קינן: "אנו חיים בתקופת הנמשל הצבאי".
ח ש ו ו נ
שרהעבודה יוסף אלמוגי, בראיון עיתונאי: "כשעובר שבוע בלי שהספקתי לקרוא ספר — אני ממש סובלני".
גנרל מוסטאפה אזיחנאוי, מפקד חידה-אוויר המצרי: "איננו צריכים לחשוש ממשוטי הפאנאטום שקיבלו הישראלים. בסופו של דבר, לא המטוס אלא הטייס קיבע".
כ י ס ל ו
מפכ"ל המוטרה פינחס קופר: "עבודת השוטר שכי רה בציה — אבל יותר מדי בציה".
פינחס לבון, על נאומו של משה דיין בכאר-שבע על בעיית השטחים המוחזקים: "היה זה נסיון הברחה של מעשה סוליטי קובע, בחשכת הלילה של באר-שבע".
ט ב ת
הפיזמונאי חיים חפר, על שריהיטחון משה דיין: "נער השעשועים של הגדה המערבית".
שבועון החדישות הצרפתי, "דאקספרם": "מלחמת ששת-הימים מעולם לא היתה. זוהי מלחמה שהתחילה ב-5 ביוני וגמשתה מזה שנה וחצי".
האמרנן מרקו תורג'מן: "כדאי לכם לבקר בחוצלארץ — זה מקום נהדר".
ש ב ט
המזכיר הכללי של מפלגת העבודה, פינחס ספיר: "אני מבולבל מדיעותיו של משה דיין. קשה להתחכם עם דיין. לפעמים אין עם מי להתחכם".
ח"כ מפ"ם מאיר יערי: "אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו את הלוכוסס הזה, של הפודת הדת מן המדינה, בימים אלה".
שרה-הצבאות הצרפתי פיאר מסמר: "לפני מלחמת ששת-הימים היתה ישראל מדינה יציבה, בעלת גבולות גרועים. עכשיו היא מדינה שבירה, בעלת גבולות חזקים".
א ד ר
ח"כ מע"י משה ארם: "השאפה למדינה פלסטינית היא הצינונת של ערביי ארץ-ישראל".
ח"כ חרות יוחנן באדר: "הכל תלוי בשר אחד בממ שלה שלנו: השר עבד-אל-נאצר".
השחקן-כמאי-סופר פיטר יוסטינוב על שתי הי מעצמות: "אין הן מסוגלות מבחינת ציוון המוסרי להוביל

מי אתה משה דיין?

יושבי בתי-הקפה קליפורניה וג'קי הופתעו. ילד צעיר עבר ביניהם וחילק פתקים, עליהם היה מודפס: "נערות יפית מתבקשית לפנות למשה דיין, בתוספת כתובת. אחרי חקירה התברר כי חברת התמרקים הלנה רובינסיין מכינה סירטון פירסיבת קצר, וי דרושות לה נערות יפות. אך מה לשר הי ביטחון בכל העסק הזה? שום קשר. הכוונה היתה כמובן למנהל הפירסום של החברה, ששמו: משה דיין. לרגע חששו מן הגרוע ביותר. משמר הוותיקן מדד בעין של אינקוויזיטור את אורכן הקצר של שתי שמ לות הקיץ, שאחת מהן, נוסף לכל הצרות, היתה בלי שרוליים. כתוצאה מהבדיקה, נאס רה על לובשות השמלות הכניסה לכנסית סן-פיטר. אך הצרה היתה שהשמלות היו שייכות לנסיכה פאולה ולידידתה. כמעט התחוללה שעוררייה. מנע אותה ניצגי הי ותיקן שמיהרו להסביר שהכניסה נאסרה דו"קא בגלל שמלתה של הידידה — שהיתה ללא שרוליים. כך ניצל כבודו של הנסיכה הבל-גית. סוף-סוף התברר האמת על ביקורם בארץ של חיים טופולד ודני קיי. השניים באו כדי להחתים את חברי להקת הגשם ה חיוור, גברי, פודי ושייקה, על חזוה השתתפות בסרט האיש מלננסה שיוטרס ב-קולומביה. טופול משחק בסרט את סאנשו פאנשו ואילו דני קיי יהיה דון קישוט. כ סרט אחר הוא הסרט בלוטופילד, שהסרטו עומדת להתחיל בשבועות הקרובים. הסרט מספר על החקל כדורגל מודקן, שלא יכול כבר לשחק. את תפקיד הכדורגלן ימלא ריי צ'ארד האריס ואילו התפקיד הנשי הי ראשי בסרט ניתן לשחקנית האוסטרית ריי מי שניירר. בתוכנית הדווי לטעמי, אירחו את אורי זוהר. אורי ביקש לשמוע, בין השאר, שיר של הזמרת רבקה זוהר. לפני השמעת השיר סיפר אורי למאזינים כי הוא מאהב ברבקה, אך היא עומדת להתחתן בקרוב. מיום שידור התוכנית הלחו להגיע עשרות מכתבי ברכה לרבקה הנבר. כה כי האמת היא שרבקה כלל לא עומדת להתחתן בקרוב והיא אפילו הפסיקה לצאת עם החבר האחרון שלה.

- לשום מקום — אלא לחלל החיצון או למלחמה הדדית".
ההומוריסט אפרים קישון: "בן שישים לעצה, בן שבעים לחופה, בן שמונים לגבורות ובן תשעים לראשונה-הממשלה".
ראשה-הממשלה גולדה מאיר: "אני אדם מצומצם וצרי אופק".
נ י ס ו
שר החינוך והתרבות זלמן ארן: "המורים הכירו במדינה ובמוסדותיה, פרט למשרד החינוך!".
סופר "זה מונר" רובר אסקארפי, מפי אישיות פוליטית מרחבת: "אם האמריקאים והסובייטים ימצאי במשותף פיתרון לבעיית המיזורה-התיכון, הרי שאין כל מניעה שישראל והערבים לא יישבו יחד כדי לפתור את בעיית ויאט-נאם".
הפיזמונאי חיים חפר על הרופים: "הם ירסו את האנושות — העיקר שיהיה שלום".
א י י ר
הרמטכ"ל רבאלוף חיים ברייב: "במקום הפסקת-אש יש לנו אש וקצת הפסקות".
לייבלה ווייספיטש, מראשי נטורייקרתא, על הי חבדל בין הצינונות והנצרות: "הנצרות עשתה ביננס עם יהודי אחי. הצינונות עושה ביננס עם מיליוני יהודים".
הקולנוען ישעיהו (שישי) קודר: "ישראל מגישה לערבים יד לשלום, אלא שביד היא מחזיקה עוזי".
ס י ו ו נ
ח"כ משה אונא לח"כ יוחנן באדר: "לא נאה לנהוג כמו מוקיון".
ח"כ באדר לח"כ אונא: "אם יש כאן מוקיון — זה אתה!".
שרה-הביטחון משה דיין: "אני מתייחס לנהג שלי כפי שאני מתייחס לראשה-הממשלה".
ת מ ו ז
סגן שריה-האוצר צבי דינשטיין: "ישראל היא מדינת האי-אפשרויות הבלתי-מוגבלות".
א ב
ראשה-הממשלה גולדה מאיר: "לפי מיטב ידיעתי, כל המקומות בכנסת השביעית תפוסים, אך ייתכן שנתרו עוד כמה מקומות עמיה".
סגן ראשה-הממשלה יגאל אלון: "יש לברר דברים לגופם, ולא לגופותיהם של חברים".
א ל ו ל
הבמאי פיטר פריי: "בישראל ישנה טלחזייה של המאה ה-18".
ניל ארמסטרונג, האיש הראשון על הירח, בעיק-בות החיכוך על המשך, ההקצבות לטיסות-חלל: "ככל שמחקרבים לכדור-הארץ, הוא נעשה קטן יותר".